

over deres egen arbejdsplads, så vi vil gå fuldstændig åbent ind i en debat om forslaget.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Man kan jo stille det spørgsmål, om det er positivt, om det er godt, hvis de ansatte i en virksomhed i højere grad bliver aktionærer, så de kommer til at eje dele af den virksomhed, de arbejder på. Det er klart positivt, og derfor er vores indfaldsvinkel til dette forslag positivt.

Så kan man spørge: Har regeringen så valgt en administrativ enkel måde? Det synes jeg er svært at svare bekræftende på. Jeg tror, det må være muligt at fremme den positive intention på en enklere måde, end der her er lagt op til. Kigger vi på de forskellige høringssvar – jeg kunne citere flere af dem – og lad mig eksempelvis tage et af de første fra Dansk Handel & Service, så siger man, at man er positiv over for udspillet, men mener, at det ville være en bedre løsning i stedet at lempe beskatningen ved at flytte beskatningstidspunktet til det tidspunkt, hvor aktierne sælges, og med en beskatning som aktieavance. Det er der andre der er inde på. Det synes jeg er en langt enklere metode.

Når skatteministeren samtidig bemærker, at det er meget sent, at det er fremsat – det er jeg meget enig i – og at det skal genfremsættes, så synes jeg, at skatteministeren skulle have denne positive indgangsvinkel med udprægede medarbejderaktier, men lad os gøre det noget enklere. Så jeg vil råde ministeren til at lade sig inspirere af disse ganske mange høringssvar, hvor man lægger op til en enklere model. Så tror jeg også, den gode ordning vil blive mere udbredt.

Jeg håber, at vi får et forslag, når vi samles igen i begyndelsen af oktober – hvornår det forslag, som vi skal behandle, kommer, ved jeg ikke, men det er i hvert fald efter åbningsdebatten – der er mere enkelt og positivt udformet; men selve indfaldsvinklen er rigtig, og den støtter vi.

Kim Behnke (FRI):

Skatteministeren skriver i fremsættelsestalen, at forslaget vil understøtte udbredelsen af aktier til medarbejdere og således kan medvirke til at styrke aktiekulturen i Danmark.

Vi er nu i Frihed 2000 en anelse i tvivl om, hvorvidt lige præcis det her forslag er særlig fremmende for aktiekulturen, og det er vi, fordi vi jo ikke kan lade være med at lytte til, hvad skatteministeren ellers går og foretager sig. Og

med de planer, som skatteministeren i øvrigt har om at ændre på beskatningen af aktier i Danmark, ja, så er det svært at se, hvordan det her forslag passer ind, for der er et andet forslag, som vi måske også skal behandle til oktober, som går ud på at lave kraftigt om på beskatningen af aktier, og der vil ministeren være nødsaget til at skrive i fremsættelsestalen, at forslaget vil undergrave udbredelsen af aktiekulturen i Danmark; det er nemlig forslaget om, at den eksisterende bundgrænse helt skal væk osv.

Derfor er regeringen nødt til at beslutte sig for, hvad den vil. Vil regeringen bruge aktiemarkedet som en malkeko, hvorfra man skal hente pengene til statskassen, eller vil man erkende, at i den moderne verden, vi lever i i øjeblikket, er vækst i aktieområdet, aktiekulturen overordentlig vigtig for at bevare virksomheder på dansk jord? Det har regeringen nu sommeren til at beslutte sig for.

Så tilbage til selve forslaget. Ja, en af de ting, som forslaget jo behændigt glemmer at tage stilling til, er den problemstilling, der opstår, hvis nu aktierne falder i kurs. Altså alle har den der forestilling om, at vi har en aktie til kurs 100, den får medarbejderen så, og efter 5, 8, 9, 10 år er den kurs 800 værd, og så sidder man og overvejer, hvordan denne her kursgevinst skal beskattes.

Hvad nu, hvis det er gået sådan for den virksomhed, så aktierne er faldet i kurs? Hvad nu, hvis det er gået sådan for den pågældende medarbejder, at han eller hendes privatøkonomi tvinger vedkommende til en realisation inden for de her tidsgrænser, der er? Det er der ikke skrevet noget om. Folk kan blive bragt i økonomisk ruin og armod, hvis der ikke er taget stilling til, hvordan man skal forholde sig, fordi man ved en tvungen realisation i den enkelte privatøkonomi går ind og laver en øjebliksbetragtning.

Kursen kan dagen før have været kurs 1000, og så kommer der en eller anden melding om, at Microsoft er tvunget til et eller andet, så rasler kursen ned til kurs 500, og så er den familie på papiret ruineret. Hvis der så er en emsig bankbestyrer eller en emsig told- eller skattemedarbejder, der siger, at nu går vi ind og tager den her familie og kræver, at de skal tvangsrealisere deres forskellige ejendele, ja, så kan man altså få en katastrofal situation.

Det er der overhovedet ikke taget stilling til. Der er den forestilling, at det alt sammen er så-